

heller ikke, at man kan godtgjøre — det maatte da ialtsald være fra Bornholms Side — at Bornholms Beskatningsforhold stille sig saaledes til det øvrige Riges, at deri skulde ligge nogen retfærdig Grund til at modsætte sig enhver Forøgelse af de Skatter, som Landet hidtil har udredet til Statskassen, og navnlig ikke naar den tilveiebringes gennem en Afgift, der er saa hensigtsmæssig som den her omtalte. Jeg troer altsaa, at det, hvorom der egentlig nærmest spørges i denne Sag, er: i hvilket Forhold skal Afgiften deles mellem Bornholm og Statskassen, og da har Regjeringen valgt den Bei, som synes at være den simpleste, hvor der er Tvivl om, hvilken Bei man skal gaae, hvor der nemlig er Tvivl om, hvilken Størrelse man skal vælge: man har troet at burde foreslaae den deelt i et lige Forhold, og det er det, som Forslaget gaaer ud paa, og det var saameget lettere at komme til dette Forslag, som det allerede var fremsat af de Mænd paa Bornholm, der nærmest havde at varetage Statens Interesse, og som ved deres Embeders Natur og deres Ophold paa Den tillige vare fnyttede til Dens Interesser, som det af Motiverne fremgaaer, af de locale Autoriteter, navnlig 2 af Amtsraadets Medlemmer, nemlig Amtmanden og Provsten. Der er ingen anden Afgivelse imellem det af disse Mænd og det af Regjeringen fremsatte Forslag, end at man i hiint, som findes i Opsatsen Pag. 57, gaaer ud paa at erholde Halvparten af Bruttoindtægten af al den Brændeviin, som consumeres det første Afgiftsjaar, men da man efter alle de Erfaringer, man har andeetsteds fra, ikke kan nære nogen Tvivl om, at Brændeviinsforbruget paa Bornholm væsentligt vil formindskes, efterat Afgiften er indført, saa synes det ogsaa ganske billigt, naar man ellers vil gaae ind paa en lige Deling, at dette Bederlag skulde fastsættes saaledes, at man gif ud fra, hvorledes Forbruget vilde stille sig i det første Afgiftsjaar; dette synes meget rimeligt, da man vistnok, naar Brændeviinsbeskatningen er bleven gennemført paa Bornholm, ikke kan nære nogen Tvivl om, at Forbruget vil staae i et omtrent lige Forhold til Forbruget i det øvrige Danmark. Der er ingen væsentlig Grund til at troe, at man paa Bornholm skulde være

mere tilbøielig til spirituøse Drikke end i det øvrige Danmark; der er vel endeel mere Søfart, navnlig endeel mere Fiskeri, end der er paa mange andre Steder i det øvrige Danmark, men det kan vistnok ingenlunde ansees for nogen Nødvendighed, at Fisserne have Brændeviin med sig, naar de gaae ud paa Fiskeri, og det er mig idetmindste bekendt, at de paa mange Steder ikke have det. Jeg veed ikke, hvorledes det i saa Henseende er paa Beskysien af Jylland, hvor der er meget lignende Forhold, men jeg troer, at jeg ikke feiler, naar jeg antager, at Forbruget af Brændeviin ogsaa der er aftaget meget, efterat Smugbranderierne ere hævede; ialtsald er det ganske vist, at der er andre Forbrugsgjenstande, navnlig Ol og Kaffe, som kunne træde istedetfor, og ogsaa under aldeles lignende Forhold successive i et ganske overordentligt Omfang have gjort sig gjældende ved Siden af Brændevinen og fortrængt Forbruget deraf, navnlig blandt Fisserne. Naar altsaa Brændeviinsforbruget efter Brændeviinsbeskatningens Indførelse paa Bornholm omtrent vil stille sig der, som i det øvrige Land, hvorom jeg, som sagt, ikke kan tvivle, saa synes det at være en rigtig Maalestok for denne Beregning at tage Forbruget, saaledes som det er i det øvrige Danmark; derimod antager man, at det vilde være en Fordeel for Bornholm at capitalisere det Hele og udbetale det paa eengang i Obligationer, og jeg troer ogsaa, at Den selv meget vil foretrække det for den Maade, der er foreslaaet af Udvalget, kun at betale successivt; idetmindste gaaer det Forslag, som er indkommet deraf, ogsaa ud paa en Udbetaling af en Capital, lig med den Fremgangsmaaede, man har fulgt i andre Tilfælde. Man kan paa ingen Maade ved at sige, at man afkjober Vedkommende Noget, gjøre en Indvending mod dette Forslag; det gjør man ikke, det er jo Statsmagten, som ordner det nye Forhold, men ved Siden deraf giver den Bornholmerne denne Sum, ved hvilken de kunne søge en vedblivende Skadeløsholdelse for en Deel af den høiere Skat, nemlig for Halvdelen deraf, og derved er man kommen til Forslaget om en Capitalisering af Besløbet, 12½ Gang taget. Jeg maa tilstaae, jeg troede, at det ærede Udvalgs Minoritets